

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/63/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010689
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6719010689.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov Mgr. Ivany Datlovej a JUDr. Ing. Miroslava Mandáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. novembra 2022 v trestnej veci obžalovaného I. J. za pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), f), ods. 3 písm. a), b), ods. 4 písm. b), f) Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 25.03.2022, sp. zn. 5T/145/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného I. J., nar. XX.XX.XXXX v V., trvalým pobytom V., t.č. R., S. XX

o d s u d z u j e

podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l, n, Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 2 Tr. zák. na spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Košice I zo dňa 16.10.2018, sp. zn. 4T/66/2018, právoplatného tým istým dňom, ktorým mu bol za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vo zvyšných častiach zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušený výrok o vine z rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/124/2018 zo dňa 14. 03. 2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/63/2019 zo dňa 18. 06. 2019, ako aj celý výrok o treste, ktorým mu bol uložený

súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a všetky ďalšie výroky, ktoré mali vo výroku o vine svoj podklad.

Pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/124/2018 zo dňa 14. 03. 2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/63/2019 zo dňa 18. 06. 2019, bol obžalovaný I. J. uznaný za vinného

v bodoch 1) až 5) z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), písm. f), ods. 3) písm. a), písm. b), ods. 4) písm. b), písm. f) Tr. zák. účinného do 31. 07. 2019, s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., z toho v bodoch 1/ až 3/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.,

v bode 4) z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. 07. 2019, na tom skutkovom základe, že

v bode 1) dňa XX. XX. XXXX v čase asi o XX:XX h vo P. okr. P. na T. G. N., na parkovisku pred obchodným domom V. po predchádzajúcej spoločnej dohode zo zadného sedadla tam odparkovaného neuzamknutého osobného motorového vozidla zn. G. L., evidenčné číslo P č. G.: U striebornej metalízy, ktorého užívateľom je W. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P., ul. L. XXXX/XX odcudzili dámsku kabelku modrej farby, v ktorej sa nachádzali X ks čašnicke peňaženky, obsahujúce finančnú hotovosť vo výške spolu 3.400,- €, občiansky preukaz, preukaz poistenca Všeobecnej zdravotnej poisťovne, 2 ks bankomatové karty VUB banky a ČSOB banky, vernostné karty do rôznych predajní na meno poškodenej, 10 ks stravných lístkov Cheque Dejeuner, dioptrické okuliare so zlatým rámom s bifokálnymi sklami, zväzok 5 ks kľúčov a 2 ks kľúče od schránky v banke, a to tak, že po tom ako poškodená vyšla z predajne, vyložila nákup z nákupného košíka, odložila si kabelku na zadné sedadlo vozidla a išla vrátiť nákupný košík, I. J. otvoril neuzamknuté ľavé zadné dvere na vozidle poškodenej a zo zadného sedadla vozidla odcudzil uvedenú kabelku s vecami a finančnou hotovosťou, po čom nastúpil do osobného motorového vozidla doposiaľ nezistenej značky a evidenčného čísla k W. R. ktorý dával pozor a čakal ho a z miesta spolu odišli, čím poškodenej W. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P., ul. L. XXXX/XX spôsobili škodu krádežou vo výške 3.695,- Eur,

v bode 2) dňa XX. XX. XXXX v čase asi o XX:XX h vo P. okr. P. v priestoroch OD R. na ul. J. č. X po predchádzajúcej spoločnej dohode z vrecka vetrovky, ktorú mal na sebe I. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P., P.J.G. XXXX/X odcudzili čiernu koženkovú peňaženku, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť 50,- Eur v rôznych bankovkách, občiansky preukaz, karta poistenca Všeobecnej zdravotnej poisťovne, zákaznícka karta Metro a presne nezistený počet kartičiek rôznych predajcov na meno poškodeného a to tak, že po tom ako na poškodeného ukázal W. R., ktorý aj dával pozor, sa I. J. postavil k poškodenému a peňaženku mu z vrecka vetrovky vytiahol, vyšiel z priestorov OD a následne odtiaľ odišiel na osobnom motorovom vozidle doposiaľ nezistenej značky a evidenčného čísla, čím poškodenému I. H. nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P., P.J.G. XXXX/X, spôsobili škodu krádežou vo výške najmenej XX,- Eur,

v bode 3) dňa XX. XX. XXXX v čase asi o XX:XX h v I. okres I. v priestoroch OD R. na ulici Y. č. X po predchádzajúcej spoločnej dohode z vrecka kabáta, ktorý mal na sebe K. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. XXX, okres I. odcudzili pánsku koženú peňaženku s obsahom: finančná hotovosť vo výške 540,- Eur, občiansky preukaz a vodičský preukaz na meno K. C., elektronické osvedčenie od vozidla č. F a bankomatovú kartu spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a to tak, že poškodenému I. J. z vrecka vytiahol uvedenú peňaženku a následne z miesta odišiel, pričom W. R. poškodeného vytipoval pretože sa jednalo o osobu vyššieho veku a ukázal I. J., pričom poškodenému K. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. XXX, okres I. spôsobili škodu krádežou vo výške 540,- Eur,

v bode 4) dňa XX. XX. XXXX v čase o asi o XX:XX h vo G. R. okr. G. R. v priestoroch obchodného domu V. na ulici V. XX z otvorenej nákupnej tašky, ktorú mala prevesenú na nákupnom vozíku N. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. R., G. XXX/XX odcudzil koženkovú podlhovastú peňaženku šedej farby, obsahujúcu občiansky preukaz číslo J. XXXXXX kartičku poistenca zdravotnej poisťovne DÓVERA na meno poškodenej, bonusové zákaznícke kartičky rôznych predajní, finančnú hotovosť vo výške 30,- Eur a platobnú kartu Slovenskej sporiteľne, a.s. číslo XXXX XX** **** XXXX, vydanú k účtu poškodenej č.

SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom prostredníctvom tejto karty následne dňa XX. XX. XXXX v čase o XX,XX hod. v predajni BILLA na ul. Lučenskej 88 vo Veľkom Krtíši bez vedomia a súhlasu N. I. ako majiteľky karty vykonal platbu za tovar v hodnote 18,48 €, čím poškodenej N. I. nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G. R., G. XXX/XX spôsobil škodu krádežou vecí a finančnej hotovosti vo výške XX,- H. a neoprávneným použitím platobnej karty škodu vo výške 18,40 Eur,

pričom sa uvedeného konania dopustil napriek tomu, že bol dňa 30. 11. 2017 uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, za čo mu bola príslušníkom PMJ PZ OPP KR PZ Banská Bystrica, pracovisko Lučenec v blokovom konaní, číslo bloku XXXXXXXX uložená pokuta vo výške 30,- Eur, nezaplatená na mieste,

a tiež napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/141/2017 zo dňa 25. 10. 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13. 12. 2017 uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) v bodoch 1) až 5), za čo mu bol uložený trest odňatia slobody podmienene na 2 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 16 mesiacov do 14. 04. 2019,

v bode 5) dňa 04. XX. XXXX v čase o XX:XX h v W. dome R. na Ul. Z. hrdinov v V. využil nepozornosť Q.. V. R., ktorá v tom čase nakupovala a svoju kabelku mala položenú v nákupnom vozíku, a z tejto kabelky, keď sa otáčala k nákupnému regálu, jej odcudzil dámsku peňaženku, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť vo výške 32,- Eur, ako aj osobné doklady, a to vodičský preukaz, občiansky preukaz, preukaz poistenca, kartu diabetes a iné, všetko na jej meno, čím Q.. V. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. XXX, spôsobil škodu vo výške 62,- Eur,

a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/141/2017 zo dňa 25. 10. 2017, právoplatným dňa 13. 12. 2017, uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) v bodoch 1) až 5), za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace s podmienenečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov.

Za to mu bol uložený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 42 ods. 1, § 46 Tr. zák. spoločný, úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T/66/2018 zo dňa 16. 10. 2018, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný povinný nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, a to:
- W. R., nar. XX. XX. XXXX vo P., trvale bytom L. XX, P., vo výške X.XXX,- H.,
- N. I., nar. XX. XX. XXXX v E. G., trvale bytom G. XXX/XX, G. R., vo výške XX,- H.,
- C. sporiteľňa, a.s., so sídlom L. XX, XXX XX E., Q.: XX XXX XXX, vo výške XX,XX H.,
- Q.. V. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. XXX, vo výške XX,- H..

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré odôvodnil jednak sám písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 19.05.2022, a jednak prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 27.05.2022, a to proti výroku o treste.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozhodnutia, s ktorou sa však nestotožnil, pokiaľ ide o uložený trest, ktorý považoval za neprimerane prísny. Argumentoval tým, že čiastkové útoky, ktorých spáchanie mu bolo kladené za vinu v tomto konaní, boli súčasťou skutku, ktorý je celkovo potrebné posúdiť ako pokračovací trestný čin, za ktorý však už bol právoplatne odsúdený. Tieto časovo predchádzajú jeho následným odsúdeniam, pričom po týchto rozhodnutiach sa už nedopustil žiadnej trestnej činnosti. V tomto smere poukázal na rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 14.03.2019,

sp. zn. 3T/124/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18.06.2019, sp. zn. 5To/63/2019, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj na trestný rozkaz Okresného súdu Košice I zo dňa 16.10.2018, sp. zn. 4T/66/2018, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, teda nové trestné činy už nespáchal.

Zdôraznil, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine, ktoré okresný súd prijal, spáchanie trestnej činnosti úprimne oľutoval a ospravedlnil sa všetkým prítomným poškodeným. Napadnutý rozsudok v tejto trestnej veci bol vyhlásený až takmer po 28 mesiacoch od podania obžaloby, avšak sa tak stalo bez jeho zavinenia, keďže sa riadne dostavoval na všetky úkony, na ktoré bol predvolaný. Kladne bol hodnotený aj ústavom, v ktorom vykonával predtým uložený trest odňatia slobody.

Z týchto dôvodov trest, ktorý mu bol uložený vo výmere 6 rokov, t.j. v hornej polovici trestnej sadzby, možno považovať za neprimerane prísny. Zároveň dal do pozornosti rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Žiline a Najvyššieho súdu SR týkajúce sa obdobných trestných vecí, ako aj ust. § 44 Tr. zák. o upustení od súhrnného a ďalšieho trestu.

Taktiež namietal, že okresný súd neaplikoval ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, hoci ho mal použiť, keďže urobil vyhlásenie o svojej vine, pričom poukázal aj na stanovisko Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.06.2017, sp. zn. Tpj/55/2016. Navyiac vyhlásenie o svojej vine urobil aj v predchádzajúcom konaní.

Spolupáchateľom tejto trestnej činnosti bol aj W. R., ktorý medzičasom zomrel, pričom na zodpovednosť bol vzatý len on sám, ale k odročovaniu hlavného pojednávania nedošlo z dôvodov, ktoré by zapríčinil on. Následne zdôraznil potrebu prihliadnuť na zásady „beneficium cohaesionis“, „ne bis in idem“, na zákaz retroaktívneho trestania a dodržiavanie princípu spravodlivého procesu. Taktiež poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR, z ktorého vyplýva, že recidíva trestnej činnosti nemôže byť dôvodom na odňatie práva páchatel'a trestného činu na primeraný, individualizovaný a spravodlivý trest, pričom je potrebné prihliadať na princíp proporcionality.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste zrušil a sám rozhodol o zmiernení trestu.

Prostredníctvom obhajcu taktiež najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však nestotožnil vo výroku o treste, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Takýto trest považoval za neprimerane prísny vzhľadom na jeho osobné pomery, ako aj dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu (približne 4 roky).

V trestnom konaní vznikli extrémne prieťahy v dôsledku nečinnosti OČTK, ako aj konania spoluobvineného, pričom poukázal na judikatúru ESLP, z ktorej vyplýva, že nerozhodnutie veci v primeranej lehote je dôvodom na mimoriadne zníženie trestu. S odstupom času klesá efektivita represívneho účinku trestného práva, pričom štát musí reagovať zákonne, efektívne a účinne, súčasne musí byť vec prerokovaná bez zbytočných prieťahov, pričom sa prihliada na zložitost' vecí, skutkový stav a platnú právnu úpravu. Takéto právo vyplýva z čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, teda ide o ústavné právo každého jednotlivca, ktorého dodržiavanie je vynutiteľné, pričom je zároveň aj súčasťou trestného poriadku, ako aj jeho základnou zásadou a súčasťou práva na spravodlivý proces. Neprimeraná dĺžka konania je takou okolnosťou prípadu, ktorá môže odôvodniť použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Už počas prípravného konania sa ku všetkým skutkom priznal, teda mu prináleží poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. Zároveň mu bolo potrebné priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., keďže napomáhal k objasneniu trestnej činnosti príslušným orgánom, najmä ak len na základe jeho výpovede podal dozorujúci prokurátor obžalobu aj na spoluobvineného, čiže sa podieľal na objasňovaní trestnej činnosti.

Uložený trest nie je v súlade s ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a zároveň nebude plniť ani výchovnú, ani preventívnu funkciu, naopak, viedol by k deštrukcii jeho existujúcich rodinných a sociálnych väzieb.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. zák. vo výroku o treste a sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že mu uloží miernejší trest odňatia slobody vo výmere 4 roky.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, ako aj poškodených, prokurátor krajskej prokuratúry považoval napadnutý rozsudok okresného súdu za zákonný a správny aj vo výroku o treste a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Naproti tomu obhajca obžalovaného v plnom rozsahu poukázal na dôvody uvedené v písomnom odôvodnení odvolania jednak ním, ale aj samotným obžalovaným. Zdôraznil, že obžalovaný ukončil výkon posledného nepodmienečného trestu odňatia slobody v júni 2022, zamestnal sa, nedopustil sa žiadneho nového priestupku, ani trestného činu, teda sa snaží viesť riadny život. Trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, ktorý mu bol uložený predchádzajúcimi súdnymi rozhodnutiami, považoval za dostatočný a žiadal, aby v týchto intenciách krajský súd o treste rozhodol.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného zistil, že bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., týkajúce sa tohto výroku, čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané čiastočne dôvodne.

Pokiaľ ide o otázku viny, okresný súd na hlavnom pojednávaní procesným postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktorý bol spolu s ďalším čiastkovým útokom právne kvalifikovaný v bodoch 1) až 5) ako pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), písm. f), ods. 3) písm. a), písm. b), ods. 4) písm. b), písm. f) Tr. zák. účinného do 31. 07. 2019, s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., z toho v bodoch 1) až 3) formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., a v bode 4) aj ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. 07. 2019 a následne rozhodol odsudzujúcim rozsudkom. Aj výrok o náhrade škody už nadobudol právoplatnosť, keďže ho nenapadla odvolaním žiadna s oprávnených osôb.

Preskúmavajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, dospel krajský súd čiastočne k inému záveru ako okresný súd, nakoľko trest uložený obžalovanému považoval za neprimeraný, a preto napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu zrušil, následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o treste sám.

Prvostupňový súd postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovanému uložil spoločný a súhrnný trest odňatia slobody, avšak jeho výmera bola neprimerane prísna, okrem toho nadbytočne uviedol, že išlo aj o trest úhrnný. Okresný súd správne zistil, že obžalovanému poľahčovali dve okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák. a súčasne priťažovala okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., avšak pochybil, keď u neho vzhliadol aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., t.j., že spáchal viac trestných činov, pretože obžalovaného síce odsudzoval za tri trestné činy, z toho jeden zločin a dva prečiny, ale v danom prípade musela byť aplikovaná tzv. asperačná zásada uvedená v ust. § 41 ods. 2 Tr. zák., a preto na túto skutočnosť nebolo možné prihliadať aj ako na priťažujúcu okolnosť, došlo by totiž k jej dvojitému pričítaniu v neprospech obžalovaného, čo by nebolo prípustné. Za takejto situácie krajský súd vychádzal z toho, že poľahčujúce a priťažujúce okolnosti boli v pomere 2 : 1, a preto sa podľa ust. § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák. znižovala horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu. Zároveň zobral do úvahy, okrem pomeru, aj mieru závažnosti ustálených poľahčujúcich a priťažujúcej okolnosti podľa ust. § 38 ods. 2 Tr. zák., ktoré boli pomerne významné, jednak v prospech, ale aj v neprospech obžalovaného.

V danom prípade obžalovaný spáchal opätovne zločin, preto sa mala zvyšovať dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/2-icu podľa ust. § 38 ods. 5, ods. 8 Tr. zák., keďže ust. § 38 ods. 7 Tr. zák. sa stalo po rozhodnutí Ústavného súdu SR o neplatnosti druhej časti tzv. asperačnej zásady, obsolentným, avšak krajský súd uvedené pochybenie nemohol odstrániť, nakoľko odvolanie podal len obžalovaný a takáto zmena by bola v jeho neprospech, čím by došlo k porušeniu zásady zákazu „reformatio in peius“. Navyiac pri ukladaní spoločného, ako aj súhrnného trestu, nesmie byť uložený

miernejší trest, ako bol trest uložený skorším rozsudkom. Za najprísnejší z trestných činov, uvedený zločin, bolo možné uložiť podľa príslušných ustanovení Trestného zákona platných v čase skutku, trest odňatia slobody na 3 roky až 10 rokov. Po úpravách trestnej sadzby podľa predtým uvedeného, prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému od 4 rokov do 10 rokov, 2 mesiacov a 20 dní.

Obžalovanému bolo potrebné ukladať spoločný trest (ust. § 41 ods. 3 Tr. zák.), nakoľko skutok v bodoch 1) až 4), pre ktorý bola na neho podaná obžaloba v tomto trestnom konaní, predstavoval zároveň štyri čiastkové útoky pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), f), ods. 3 písm. a), b), ods. 4 písm. b), f) Tr. zák. spoločne s čiastkovým útokom zo dňa 04.06.2018, za ktorý bol najprv odsúdený rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo dňa 14.03.2019, sp. zn. 3T/124/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18.06.2019, sp. zn. 5To/63/2019.

Keďže obžalovaného krajský súd odsudzoval za pokračovací zločin krádeže a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty, ktoré spáchal skôr, ako mu bol súdom prvého stupňa doručený trestný rozkaz Okresného súdu Košice I zo dňa 16.10.2018, sp. zn. 4T/66/2018, právoplatný tým istým dňom, ktorým mu bol za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, bolo mu potrebné uložiť súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. v spojení § 41 ods. 2 Tr. zák.

Pri určení výmery trestu odňatia slobody však bolo potrebné prihliadnuť tiež na vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ktoré urobil v tejto trestnej veci, ako aj na to, že pri poslednom z predchádzajúcich odsúdení taktiež vyhlásil vinu na hlavnom pojednávaní (konanie vedené na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 3T/124/2018) a v ďalšej súvisiacej veci bolo trestné konanie skončené trestným rozkazom (konanie vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 4T/66/2018). Vychádzajúc zo zjednocujúceho stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR by mu bolo z tohto dôvodu možné, uplatnením analógie, mimoriadne znížiť trest podľa ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., a to o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Uvedenú skutočnosť odvolací súd vzal do úvahy, avšak vzhľadom na počet čiastkových útokov pri pokračovacom zločine, keď mu bol predchádzajúci trest uložený len za jeden čiastkový útok, počet trestných činov a ich celkovú závažnosť, ako aj osobu obžalovaného, ktorý už bol pred spáchaním súdených trestných činov viac ako 10-krát trestaný pre rôznu úmyselnú trestnú činnosť, nevzhladol dôvod na priame aplikovanie tohto zákonného ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu. Napokon takémuto postupu bránili príslušné zákonné ustanovenia o spoločnom a súhrnnom treste, z ktorých vyplývalo, že obžalovanému nemohol byť uložený trest odňatia slobody v nižšej výmere ako 4 roky.

Prihliadajúc na všetky vyššie uvedené skutočnosti, ktoré vyznievali v prospech obžalovaného, ako aj na skutočnosti, na ktoré poukázal vo svojom odvolaní, bolo potrebné obžalovanému znížiť výmeru uloženého trestu okresným súdom, a preto mu krajský súd sám uložil miernejší trest, a to spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, teda mu znížil výmeru trestu o 1 rok. Na druhej strane berúc do úvahy skutočnosti vyznievajúce v jeho neprospech, vrátane toho, že mu trest ukladal aj za štyri nové čiastkové útoky, ktoré mu boli kladené za vinu v tomto trestnom konaní, ktorými spôsobil celkovo škodu presahujúcu 4.000,- Eur, by nebolo namieste nesprísniť mu výmeru predtým uloženého súhrnného trestu vo výmere 4 roky, o 1 rok.

Keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, zaradil ho krajský súd na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Košice I zo dňa 16.10.2018, sp. zn. 4T/66/2018, právoplatným tým istým dňom, ktorým bol obžalovaný predtým odsúdený a ktorým mu bol uložený vyššie uvedený trest odňatia slobody. Zároveň zrušil všetky ďalšie rozhodnutia, na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uložený trest obsahuje v dostatočnom rozsahu prvok represie, ako aj prvky generálnej a individuálnej prevencie, taktiež postačuje na zabezpečenie dosiahnutia účelu trestu v zmysle ust. § 34 ods. 1 Tr. zák.

a zodpovedá aj všetkým ďalším ustanoveniam Trestného zákona, ktoré upravujú zásady pre ukládanie trestov.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste, z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovaného, považujúc ho za čiastočne dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.